

Bemærkninger sige, at jeg erkjender, at selv de Bestemmelser, der ere givne om Exekution, om Grændserne for denne, om hvorvidt man for at bruge et vulgært Udtryk kan gaa i at klæde sin Skyldner af, ikke er noget „Uppos. om Humaniteten“, men ere Bestemmelser, som staa i Forbindelse med den hele Fallitlovgivnings Ordning. Naaget jeg erkjender alt dette, er dermed dog ikke udelukket, at en udbortes Afstillelse meget godt kunde have fundet Sted trods den indre Forbindelse, med andre Ord, at der kunde have været forelagt tre Lovforslag istedetfor eet. Men naar jeg erkjender den intime Forbindelse i de Materier, som her forelaas ordnede, er det ikke af Interesse at undersøge, hvilken af disse Materier det er, som især har fremfyndet Sagens Fremkomst, om det er Gjældsængsels Affkæffelse eller Erhvervelsen af en god Fallitlov, eller hvad Andet. Jeg for mit Bedkommende kunde uden at røbe endnu nogle Aar se paa, at Gjældsængsel ikke blev affkæffet i Danmark. Jeg har ikke den Overfion for dette Institut, som Motiverne aande, og jeg vil her indskyde den Bemærkning, at om end det unegteligt er interessant at se, at det nu i næsten alle europæiske Stater er affkæffet, saa vilde det være end mere interessant at erfare, hvorledes den danske Retsebvidsthed, den offentlige Mening heri Landet, har udtalt sig, om virkelig et Flertal er stemt for ikke at holde paa denne Institution. Det er bekjendt, at der er blevet indhentet Uttringer fra Myndigheder, Pengeinstituter og Andre, hvem dette Spørgsmaal interesserer, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om man kunde komme til Kundskab om, hvad Resultatet har været af disse indhentede Oplysninger. Jeg hilser dette Lovforslag med stor Glæde, og det er dels fordi jeg glæder mig ved ethvert stort Fremfærd i Danmarks Retstilstand, dels fordi Fallitvæsenets Ordning særlig er en Reform, som Mange have længtes efter, og som vi trænge og længe have trængt haardt til. Dette Lovforslag vil derfor blive modtaget med stor Glæde i Landet; man vil upaatvivleligt med Tilfredshed have set et saadant Lovforslag fremkomme, og man har været begjærlig efter at se, hvorledes det har løst sin Opgave. Lovudkastets Motiver sige os: Udcastet hyder

Eder, hvad der i de mest civiliserede Lande i Europa er veiet, og prøvet og fundet godt. Jeg respekterer den Garanti, som de i andre Lande vundne Erfaringer yde, og jeg sætter min Lid til, at man ved Overførelsen, der, som det allerede idag er blevet udtalt, er udført af vore bedste Jurister, har havt Syn for, hvad der bør paases, og hvad der bør forebygges, naar man omsætter en fremmed Plante paa egen Grund. Jeg har for mit Bedkommende imødeset dette Forslag med store Forventninger, og disse mine Forventninger ere ikke blevne skuffede. Jeg anerkjender dets Fortrænligheder i dets reelle Indhold, i dets fuldendte Systematisering, ja lige til det rene Sprog. Jeg skal iøvrigt, da Tiden er saa langt fremrykket, hverken indlade mig paa, hvad der fornemlig har glædet mig som det, der efter mit Skjøn væsentligt vil bidrage til Dynaaelsen af de Formaal, jeg sætter Pris paa blive opnaaede, eller nu gaa ind paa, hvad jeg har standset ved — thi Saadant findes ogsaa i Lovudkastet. Jeg vilde væsentligt have beffæstiget mig med det andet Afnit i Lovudkastet; thi i hvor meget jeg end skal indrømme, at det villiesbestemte Underpant i Løsøre er en mislig Ting, saa kunde det dog være et Spørgsmaal, om man ikke i sine Bestræbelser for at udelukke Misbrug er gaaet for vidt i Indskrænkningerne af den almindelige Kontraktfrihed, i Dispositions- og Benyttelsesretten, i Afgangen til at benytte Løsørejendstande til Sikkerhedsstillelse. Heller ikke skal jeg gaa ind paa, hvad jeg har studset ved — thi ogsaa saadanne Bestemmelser findes der — jeg skal saaledes henvise til Kapitel 10: om Foranstaltninger med Hensyn til Skyldnerens Person; jeg maa sige, at første Gang, man læser § 80, kommer det En saa fremmed imøde, at Skifteforvalteren skal kunne anholde og fængsle, at han skal være den Dommer, for hvem Bedkommende skal stilles, at Skifteforvalteren skal være den Domstol, der affiger Fængselskjendelser imod Individet, som ikke have begaaet nogen Forbrydelse eller Forseelse, men kun været modvillige, og hvem man ikke vil tiltale til Strafs Lidelse, men mod hvem man vil anvende et Tvangsmiddel. Siden jeg er kommen til at